Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

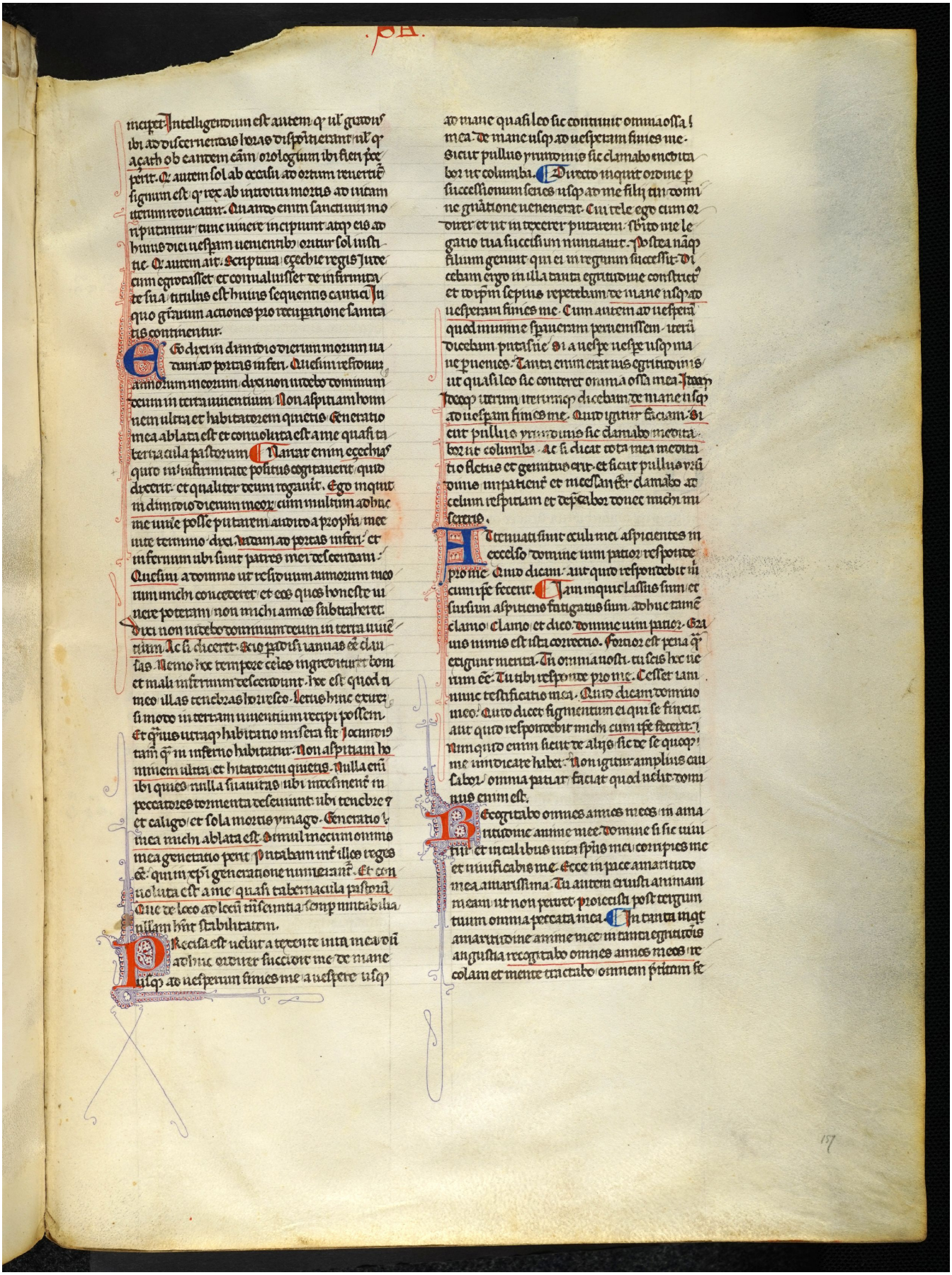

meapet. Intelligendum est autem q' ul' gaudeb' ibi ad discernendas horas disponerunt ul' q' aqath ob eandem cam orologium ibi fieri poterit. Q' autem sol ab occasu ad ortum reuertitur signum est q' rex ab interitu mortis ad uitam uerum reducatur. Quando enim sanctuari mo nipatuntur tunc uinere incipiunt atq eis ad huius diei uespam uenientibus oritur sol iustitie. Q' autem ait. Scriptura egrecie regis Ezechie cum egrotasset et conualuisset de infirmitate sua titulus est huius sequentis cantici. In quo gratiarum actiones pro recuperatione sanitatis continentur.

Ego dixerim dimidio dierum meorum ua dam ad portas inferi. Quesiui residuum annorum meorum dixi non uidebo dominum deum in terra uiuentium. Non aspiciam hominem ultra et habitatorem quietis. Generatio mea ablata est et conuoluta est a me quasi tabernacula pastorum. Narrat enim egrecius quod in infirmitate positus cogitauerit quid dixerit. et qualiter deum rogauit. Ego inquit in dimidio dierum meorum cum multum adhuc me uiuere posse putarem audito a propha mee uite termino dixi iam ad portas inferi. et infernum ubi sunt patres mei desiderabam. Quesiui a domino ut residuum annorum meorum michi concederet et eos quos honeste uiuere poteram non michi amos subtraheret. Dixi non uidebo dominum deum in terra uiuentium. Ac si diceret. Scio paradisi uanas esse clausas. Nemo hic tempore celesti ingreditur. et dum et mali infernum desiderauerunt. hic est quod in meo illas tenebras horrido. Iterus hinc exuere si modo in terram uiuentium recipi possem. Et q' ius utraq habitatio miseria sit. Iocundius tamen q' in inferno habitatur. Non aspiciam hominem ultra et habitatorem quietis. Nulla enim ibi quies nulla suauitas ubi mesinenti in peccatores tormenta desiderant ubi tenebre et caligo et sola mortis ymago. Generatio mea michi ablata est. et mul mecum omnis mea generatio perit. Putabam inter illos reges esse. qui in eri generatione numerantur. et conuoluta est a me quasi tabernacula pastorum. Cuie de loco ad locum discurrunt semp uiuentibus illam hinc stabilitatem.

Recisa est uelut a textente uita mea dum adhuc ordiretur succidit me de mane usq ad uesperum finies me a uespere usq ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea. de mane usq ad uesperum finies me. sicut pullus yrundinis sic clamabo meditabor ut columba. Dixerit inquit ordine p successionem seriem usq ad me filij eius commune gnatione uenenerat. Cui dele ego cum oriretur et ut in tenerer putarem. subito me legatio tua succidit nunciauit. postea nasq filium genuit qui ei in regnum successit. Dicebam ergo in illa tanta egritudine constrictus et uirtum sepius repetebam de mane usq ad uesperum finies me. Cum autem ad uesperum quod minime spuerum peruenissem. uterum dicebam putasse. Si a uespere usq ma ne puenies. Tanta enim erat mis egritudinis ut quasi leo sic conteret omnia ossa mea. Itaq decq iterum interimq dicebam de mane usq ad uesperum finies me. Quid igitur faciam. Sicut pullus yrundinis sic clamabo meditabor ut columba. Ac si diceat tota mea meditatio fletus et gemitus erit. et sicut pullus yrundinis impatiens et mestan ter clamabo ad celum respiciam et desperabor donec michi misereris.

Tenuati sunt oculi mei aspicientes in excelso domine iuum patior responde pro me. Quid dicam aut quid respondebit mihi cum ipse fecerit. Iam inquit lassus sum et iustum aspiciens fatigatus sum. adhuc tamen clamo clamo et dico. domine iuum patior. Gratius minus est iusta correctio. Forior est pena q' erigunt mentes. Tu omnia nosti. tu scis hec ne iuum esse. Tu ubi responde pro me. Cessent iam nunc testificatio mea. Quid dicam domino meo. Quid dicet figmentum ei qui se finxit. aut quid respondebit michi cum ipse fecerit. Nunquid enim sicut de alijs sic de se quoq me iudicare habet. Non igitur amplius calabor omnia patiar faciat quod uelit dominus enim est.

Cogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee. domine si sic uiuit et in talibus uita spiritus mei corripies me et uiuificabis me. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autem eruisti animam meam ut non perirent proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea. In tanta inquit amaritudine anime mee in tanta egritudinis angustia recogitabo omnes annos meos in colam et mente tractabo omnem primum se